

§. 14.

Čeledín má v každé příležitosti hledati prospěchu svého davatele služby, a pokud síly jeho stačí, má odvrátiti od něho všelikou újmu i škodu. On jest zvláště povinnen, s ohněm a světlem opatrně zacházeti, nekouřiti tabáku ve stodolách, chlévech a konírnách (stájích) na půdách (hůrách) nebo na jiných místech ohněm nebezpečných, též nemá na taková místa choditi se světlem odkrytým.

Pozoruje-li podvody (šejdy), pronevěření a krádeže ostatní čeládky, povinnen jest udati je davateli služby.

Za škodu, kterou způsobil, jest zavázán dle ustanovení obecného zákona občanského.

Za ošizení, ponevěření a krádeže má se s ním naložiti dle zákona trestního.

§. 15.

Bez vědomí a povolení davatele služby nesmí čeledín šaty a prádlo i ostatní věci své schovávatí kromě domu, kde slouží.

On musí sobě nechat líbiti, jest-li že davatel služby, aniž udá toho příčinu, v jeho a v přítomnosti nepodjatého svědka prohlédne jeho truhly, kufry a jinaké schránky.

§. 16.

Čeledín jest, když vystupuje ze služby, povinnen, všechno, co jemu bylo k dohlídce, obstarávání nebo schování aneb jinak svěřeno, davateli služby pořádně vrátiti a žádá-li toho pán, ty věci, které jako majetnost (vlastnictví) svou s sebou bere, před odnešením ve své a nepodjatého svědka přítomnosti nechat prohlídnouti.

Kdyby něco scházelo, pak za škody, vzniklé zaviněním čeledína, má davatel služby právo, žádati náhradu a přiměřenou část platu čeledína zadržeti tak dlouho, až věc se urovná.

§. 17.

Čeledín stane se vstoupením do služby údem čeledi i jest tedy postaven pod zvláštní dozor davatele služby.

Davatel služby jest povinnen, čeledíny přidržovati ke mravnému a slušnému chování jak doma, tak i mimo dům, i má k tomu konci, jakož i ku zachování domácího pokoje a pořádku a k docílení poslušnosti, jemu náležité, právo, vážně napomínati a důtky udíleti.

§. 18.

Davatel služby nesmí čeledínu ukládati více a těžších prací, než-li tento dle sil svých vykonati může.